

خداحافظ دکمه شاتر

امیر افشار

همین ده دوازده سال پیش که آرام آرام پسوند دیجیتال به اسم دوربین‌ها هم اضافه شد، به سختی می‌توانستیم انفاقی را که در حال وقوع است پیش بینی کنیم. هر از چندگاهی در میدان رقابت دیجیتال، شرکت‌ها با ارائه نسل‌های جدید همه را شگفت‌زده می‌کنند به شکلی که حتی فرصت پس‌دادن امتحان برای محصولات‌شان هم پیش نمی‌آید.

در این بازار پر از ایده‌های تازه و حتی آینده‌نگر، تصور آینده دوربین‌های دیجیتال هم آن قدر مثل گذشته دور از ذهن نیست. وقتی نیاز به داشتن دوربینی که به راحتی و در درسر کم بتوان با آن عکس‌های خوبی گرفت و به سرعت آن را در دنیای مجازی به اشتراک گذاشت وجود دارد، قطعاً دوربین‌های آینده به مرز خیال نزدیک ترنند تا شاید از خواب هم بتوان عکاسی کرد.

بیایید کمی قوه تخیل مان را به کار اندازیم و فرض‌هایی بکنیم:

مشکلی که شاید ذهنمان را درگیر کند باتری و شارژ باتری است. در آینده نه چندان دور به نظر می‌رسد که باتری‌ها مانند کارت‌های حافظه که مادام عمر گارانتی دارند، مادام‌العمر شارژ‌دار شوند. مثلاً با استفاده از حرارت بدن یا با استفاده از نیروی جاذبه باتری‌های دوربین مثل روز اول شارژ شوند.

با این توصیف‌ها باید خوشحال بود که در قرن ۲۱ زندگی می‌کنیم و این همه امکانات جور واجور برایمان قابل تصور است!

و باریک‌تر خواهند شد. شاید به نازکی یک شیشه! آن وقت با خیال راحت می‌توان عکاسی کرда!

اگر خاطر تان باشد چندوقت پیش یک شرکت ساخت تلویزیون ادعای کرده بود که می‌تواند بوبی را که در فیلم وجود دارد در محل پخش برنامه هم پخش کند! به این ترتیب بودار شدن تصاویر هم قابل فرض است.

همه ما وقتی حس عکاسی برمان می‌دارد و تصور می‌کنیم قرار است بهترین عکس‌ها را مابگیریم، اولین

- اول اینکه این دوربین‌ها به دکمه شاتر نیازی نخواهند داشت. چراکه با صدا یا حتی پلکزدن دوربین کار عکاسی را انجام خواهد داد. در این شرایط امکان استفاده از دوربین روی عینک یا هر وسیله شخصی وجود خواهد داشت. درنتیجه عکاسی حتی در حالت سقوط تجربه‌ای خاص خواهد شد!

- اگر به همین منوال که در دنیای امروز همه چیز در حال باریک‌شدن و نازک‌شدن است پیش برویم، به احتمال بسیار دوربین‌های دیجیتال هم باریک